

Menighets- bladet

Trogstad & Båstad

Årgang 55 nr. 4 / 2016

Biskopens og prostens julehilsener

Høsten på Dillevik

50 års konfirmanter

Kirkens juleprogram

God Jul!

Trøgstad kirkekontor

Besøksadresse: Torget 3, Torpergården.

Postadresse: Kirkeveien 17.

E-post: post@trogstad.kirken.no

Åpningstid: man - tor: 09.00 - 15.00

Telefon: 69 68 17 90

www.trogstad.kirken.no

Facebook: Trøgstad og Båstad menigheter

Medarbeidere:

Kirkeverge: Gunnlaug Brenne

958 40 589

gunnlaug.brenne@trogstad.kirken.no

Sokneprest: Reidar Strand

990 18 596

reidar.strand@trogstad.kirken.no

Kirkegårdsarbeider: Bjørn Frogner

915 94 757

Kateket: Elin Bergstrøm Moskvil

415 23 008

elin.moskvil@trogstad.kirken.no

Organist: Natalia Bourlatchenko

926 67 726

natalia@trogstad.kirken.no

Trosopplæringsmedarbeider:

Torunn Amlien Wethelund

415 69 629

torunn.wethelund@trogstad.kirken.no

Sekretærer: Eldbjørg Daltorp

954 69 984

eldbjorg.daltorp@trogstad.kirken.no

Tina Dahl

tina.dahl@trogstad.kirken.no

69 68 17 93 / 928 08 568

Kirketjenere: Mette Iversen

900 54 576

miv62@hotmail.com

Jorun Hvesser

970 20 992

Menighetsrådet / Fellesrådet

Berit Movik Lo (leder)

Terje Østby (nestleder)

Toril Barbro Aas

Niklas Ekre

Tove Mette Jacobsen

Anne Lina Fimland

Reidar Strand (Sokneprest)

Bjørn Brustugun (1. vara Båstad)

Vidar Sørby (1. vara Trøgstad)

Menighetsbarnehagen i Trøgstad

Barnehagebestyrer:

Helene C. Støren Fredriksen

helene@menighetsbarnehagen.no

Hovednr. med valg for avdeling: 466 36 799

post@menighetsbarnehagen.no

Utleie av menighetshus: 68 68 17 90

Hvor er dette?

Vinneren av forrige nummers "Hvor er dette" er trukket ut!

Syklisten vi så på bildet syklet fra Sandstangen mot

Olberg.

Flaxlodd kommer i posten til Anne Marie Raknerud.

Vi gratulerer og er klar med neste oppgave.

Hvor er dette?

Bildet er tatt av Karsten Rasmussen.

Svar må vi ha innen 31.01.2017.

Send svaret på e-post til:

menighetsblad@trogstad.kirken.no eller i vanlig post til:

Trøgstad kirkelige fellesråd, Kirkeveien 17, 1860

Trøgstad. Ring oss på telefon 69 68 17 90 eller

kom innom oss på kontoret!

MENIGHETSBLADET

Utgiver:

Trøgstad og Båstad
Menighetsråd

Redaksjonskomite:

Berit Movik Lo, Anne Haakaas,
Tina Dahl, Therese Ommedal Tveten,
Vidar Sørby.

E-post: menighetsblad@trogstad.kirken.no

Bankgiro: 1140.07.09965

Neste utgivelse: Deadline 27.01.2017 - Bladet utgis uke 8

Trykk: Østfold Trykkeri, Askim - **Design:** KLDesign

Lyset fra Gud

I mitt barndomshjem var det levende lys på jule-treet. De skjelvende små lysene ble høytidelig tent når vi skulle begynne å gå rundt treet og synge julesanger. Selv jeg som var minst forsto at de små flammene krevde varsomhet, for å hindre at treet og huset skulle bli forvandlet til en askehaug.

Senere ble det elektriske lys. De lyste hver dag og hadde mistet stearinlysenes skjørhet. De trengte ikke varsomhet og var ikke skjelvende og urolige. De elektriske lysene levde ikke på samme måte, de var kunstige.

Å tenne lys er et av den verdensvide kirkes mest brukte uttrykk for å søke kontakt med Gud og det hellige. Lysene hører ikke bare julen til. Dåpsbarn får et lys i dåpsgave fra kirken. I de fleste kirkerom er det nå mulig, også hos oss, å tenne lys i glober eller kasser slik vi har lært det av våre katolske og ortodokse søsken. På gravstedene tennes det lys stadig oftere.

Lystenning er tilgjengelig for alle. Det krever ingen ordrik bekjennelse. Bare denne enkle overgivelse av en tanke, en bønn til noe eller noen som er større enn oss og utenfor vår hverdag og vårt strev.

Gravstedene er lyst opp av lys i den mørke julenatten. På en særlig inntrykksfull måte knyttes forbindelsen mellom slekters gang og den utrolige fortellingen som formidles inne i kirkerommet. I kirkerommet møtes vi av Guds lys for oss og til oss.

Fortellingen hører vi i kirkerommet under juleguds-tjenestene: Gud som er helt annerledes og større enn vårt «vesle vett», som Ivar Aasen sier, ble menneske. Gud forsto at vi ikke kan forstå hvordan Gud er uten å se og høre en røst vi kan gjenkjenne. Gud så våre lengsles lys og tente sitt lys for oss julenatt, midt i vår verden og i vårt mørke, for å vise oss hvem Gud er.

Gud kom som et spebarn, skjelvende og sårbart, men levende. Varsomt må Josef ha løftet ham opp og lagt ham i krybben, husdyrenes matfat, slik at Maria kunne få svøpt babyen i den kjølige natten. Denne kvelden var Guds lys i verden mer som et skjelvende stearinlys på mitt barndoms juletre, enn en strålende og kraftfull sol som menneskene ikke kan nærme seg, slik vi hører om i Det gamle testamentet. Når Gud er kommet som et spebarn, kan vi alle nærme oss og la oss berøre av varmen fra Guds lys. Vi kan ha tillit til at Gud er med oss i all vår sorg, nød og glede. Et av navnene barnet fikk forteller oss det: Immanuel – Gud er med oss.

Gud er kommet til oss som vår bror og deler våre kår. Vi kan se hvem Gud er og finne veien til livets evige kilde. Så stor er julenatt. Så stort er det lille barnet som ble født denne natten. Jesus er lyset Gud tente for oss for å vise oss hvem Gud er og hvor Gud er å finne.

Av Atle Sommerfeldt, biskop i Borg

Biskop Atle Sommerfeldt.

Besøk av biskopen i 2017

Når biskopen besøker menighetene rundt omkring, så heter det "Visitat." Det betyr at det er et litt formelt besøk for å se til hvordan vi har det her hos oss, og som følger en del formelle regler. Det er også veldig hyggelig å få besøk av biskopen. Han ønsker å se hva vi driver med i menighetene her i Trøgstad og Båstad, og få et inntrykk av akkurat våre utfordringer og gleder!

Biskop Atle Sommerfeldt er en koselig kar som gjerne vil se seg om i bygda når han er på visitat. Programmet for besøket er under planlegging. Det som er sikkert er at han er her fra tirsdag 28. mars til søndag 2. april neste år. Dersom du har tips til planleggingskomiteen om noe vi bør vise biskopen, ta kontakt med kirkekontoret på tlf. 69 68 17 90.

*Gunnlaug Brenne
Kirkeverge*

Velsignet julehøytid - for alle!

Den husløse ber om husly i kveld.
Den sultne spør etter mat.
Hvem reiser seg fra sitt bugnende fat
Og sørger for gjestens vel?

*Vis oss, Herre, vårt kall for dem
Vi møter på veien hjem.
Vis oss, Herre, vårt kall for dem
Vi møter på veien hjem.*

Slik lyder første vers og omkvad i en nyere salme som kanskje ikke er en typisk julesalme, men som sier oss noe veldig viktig om julens budskap. Emil Skartveit har skrevet teksten (2006), Kristian Hernes har skrevet melodien (2008), og du ser notebildet her slik det er gjengitt på s.36 i sangboken «Bli lys – Salmer og fortellinger» (Verbum 2015).

Den husløse ber om husly i kveld

Fm Db Eb^{SUS4} Eb Ab Fm Db^{maj7}
 Den hus-lø-se ber om hus-ly i kveld. Den sult-ne spør et-ter
 C^{SUS4} C Fm Db Eb^{SUS4} Eb Ab
 mat. Hvem rei-ser seg fra sitt bug-nen-de fat og
 Fm Db^{maj7} C^{SUS4} C F/A Bbm
 sør-ger for gjes-tens vel? Vis oss, Her-re, vårt
 Fm/C C Fm/Ab Bbm Eb C/E
 kall for-dem vi mø-ter på vei-en hjem.
 F Bbm/F Fm/Ab C^{SUS4} C
 Vis oss, Her-re, vårt kall for-dem vi
 Db^{maj7} C^{SUS4} C Fm
 mø-ter på vei-en hjem.

Jesus kom til oss som det sårbare, lille barnet den aller første jule natt – født i en stall, *for det var ikke husrom for dem* – slik forteller Lukas oss om julens epokegjørende hendelser i sitt evangelium (Luk 2,7). Født i en stall, langt fra husly, varme og bugnende fat. Deretter på farefull ferd som flyktning til Egypt. Helt og fullt har Jesus delt menneskenes kår i verden. I dag, når vi feirer jul i overflod, er det vårt kall for dem vi møter på veien hjem, å dele Jesu kjærlighet og nåde.

*Den tørstende ber om rennende vann.
Den syke søker vår trøst.
Hvem reiser seg fra sin lenestol først
og fyller det tomme spann?*

*Vis oss, Herre, vårt kall for dem
Vi møter på veien hjem.
Vis oss, Herre, vårt kall for dem
Vi møter på veien hjem.*

Så utfordres vi helt spesielt denne advents- og juletiden til å se det hellige i det alminnelige. Vi kalles til å dele av vår overflod, til å gjøre høytiden varmere, tryggere og rausere for den som fryser, er redd eller urolig, for den som mer enn noe gruer seg til høytidens helligdager. Denne julen kan vi, hver på vår måte, dele den store julegleden som er for alle. Den aller største julegleden som engelen på Bethlehemsmarkene forkynte for gjeterne: «En glede for hele folket: I dag er det født dere en Frelser» (Luk 2, 11).

Og ser vi godt etter, vil vi kanskje denne julen oppdage Frelserens spor der vi aller minst venter det.

*For noe ved dem vi møtte, bar spor
av en som bare vil vel.
Den syke som kom, var Kristus vår bror,
den sultne vår Herre selv.*

*Vis oss, Herre, vårt kall for dem
vi møter på veien hjem.
Vis oss, Herre, vårt kall for dem
Vi møter på veien hjem.*

Velsignet høytid!

Elisabeth Yrwing Guthus
Prost i Østre Borgesyssel prosti

Frihetens øyeblikk

Når vi feirer gudstjeneste sammen, så kommer vi ganske fort til det punktet som kalles «Syndsbekjennelse». Det har vært mange som har ment mye om dette punktet. F.eks. har noen sagt at de absolutt ikke liker å komme inn i kirken og få en påminnelse om at de er «syndere».

Det er lett å forstå at vi kan reagere slik. Å være en synder handler jo ganske enkelt om at jeg ikke er perfekt, at det ikke er alt som fungerer like bra i livet mitt. Og det er det ikke så godt å bli minnet om.

Hvorfor vil jeg helst ikke bli minnet om det? Jo, det henger sammen med at samfunnet vårt har blitt slik at det bare er det perfekte som er OK. Hver eneste dag bombarderes vi av påvirkning fra reklamen, fra TV, fra aviser, om hvor vellykkede vi skal være. Over alt møtes vi av et budskap om at vi ikke er OK hvis vi ikke er slanke, pene og atletiske, moderne, rike, velutdannede eller i ferd med å bli velutdannede, har god utvikling i karrieren, har fint hus, båt, hytte, ny bil, eksotiske opplevelsesferier og kjøpe weekends til spennende steder, har peiling på fin mat og er god til å lage den, er gode og kunnskapsrike foreldre og barneoppdragere osv. Det er nesten som det er en ny livslov som tvinges på oss: Du skal være vellykket! Du må ikke synde mot samfunnets krav om at du skal leve et lykkelig og perfekt liv! Det er som regel et fryktelig press å leve under denne loven – ikke minst for unge mennesker.

Så deilig det er å få komme inn i kirken, hvor jeg slipper disse kravene. Der kan jeg være akkurat den jeg er. Jeg slipper å være perfekt. Jeg kan slappe helt av og vite at det er OK at jeg ikke er perfekt. Jeg kan få være mennesket med alle sine feil og mangler og med alt det jeg ikke fikk til, fordi jeg ikke klarte å oppfylle reklamens strenge krav! Jeg kan være, ganske enkelt; en synder. Det er godt å kunne senke skuldrene og vite at her, i kirken, her får jeg lov å være en synder – en som ikke klarte prestasjonene. Den danske filosofen og ateisten Søren Søberg Poulsen skrev i februar i år, i en dansk avis, dette hjertesukket: «Gi meg den

kristne synd tilbake». Han skriver så om hvordan vi lever under et umenneskelig press fordi vi har lært å se på det «uperfekte» som en menneskelig feil som alle har personlig ansvar for å rette opp. «Jeg kjemper en daglig kamp», skriver han, «med mine egne idealforestillinger om barneoppdragelse, sunnhet, karriere, vennskap, parforhold og forbruk, og når jeg taper kampen – og det gjør jeg alltid til slutt – da er det intuitivt min oppfatning at det skjer fordi jeg har feilet som individ.» Han sier at dette «må være samtidsgenerasjonenes største byrde og tragedie, fordi den etterlater individet enormt sårbart og ensomt».

I kirken kan vi isteden sitte sammen med hverandre i den største frihet og vite: Det uperfekte har vi hatt med oss fra før vi ble født. Det er en del av vår eksistens. Senk skuldrene! Og så, så reises jeg opp gjennom den tilgivelsen og oppreisningen som rekkes meg, jeg som er det uperfekte mennesket, jeg som ikke klarte vellykkehets-kravene. Dette er frihetens øyeblikk. Nå kan jeg vandre videre, oppreist og i fred, sammen med min Skaper og Frelser.

Reidar Strand

Gode opplevelser før og i jula

Juletida og førjulstida gir gode anledninger til å komme i kirken og erfare det glade budskapet. I Båstad og Trøgstad kirker har vi mange gudstjenester og arrangementer der fellesskap, musikk og det glade budskapet står i sentrum:

Søndag 18. desember kl. 18 i Båstad kirke:

Vi synger julen inn

Onsdag 21. desember kl. 18 i Trøgstad kirke:

Vi synger julen inn

Lørdag 24. desember kl. 12 på Trøgstadheimen

Julaftens gudstjeneste

kl. 15 i Båstad kirke

Julaftens gudstjeneste

kl. 16.15 i Trøgstad kirke

Julaftens gudstjeneste

Søndag 25. desember kl. 12 i Trøgstad kirke

Høytidsgudstjeneste

Lørdag 31. desember kl. 23.15 i Båstad kirke

Nyttårsaftens midnattsgudstjeneste

Året var 1966...

Den første gudstjenesten jeg spilte i var 31. juli 1966. Da var det 50-års konfirmantjubiläum. Som 21-åring syntes jeg at de var fryktelig gamle – 64 år – født i 1902.

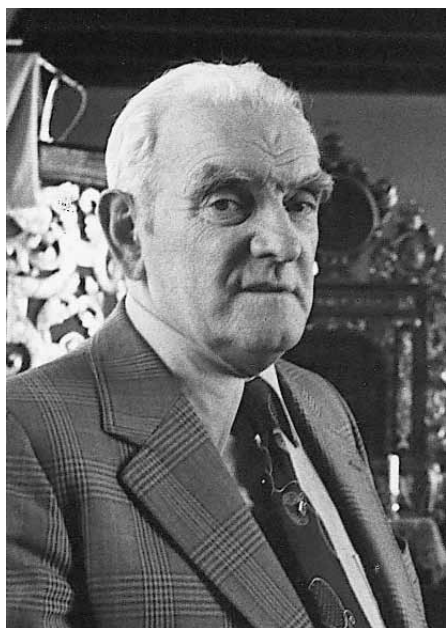
Sogneprest Thoresen innførte dette med 50 års konfirmant-jubiläum. Første gangen var i 1951, og det var Trøgstad og Båstad sykepleieforening som sto for arrangementet. På begynnelsen av 1960-tallet tok menighetsrådet over og har hatt det siden. Bevertningen foregikk forskjellige steder før vi fikk Kirkestallen i 1974. I mange år var Båstad og Trøgstads 50 års-konfirmanter samla, og det var hvert annet år i Trøgstad og Båstad.

Søren Andreas Schreuder.

Jeg blei ansatt som organist i Trøgstad kirke 1. juli 1966 og tenkte å ta ei kort prøvetid, noe som blei til 43 år. Presten som jeg samarbeida med de første 5 åra var Søren Andreas Schreuder. Han var født i 1904 og døde i 1971. Han var mye syk de siste par åra før han døde, og da hadde vi flere vikarer før Per Arne Aasen kom i 1972. Schreuder likte ikke at jenter kom i kirken i langbukser, noe han måtte finne seg i etter en del diskusjoner med konfirmantforeldre. Schreuders gudstjenester holdt gjerne på 2 timer og kanskje enda lenger. Hans prekener var vel ikke alltid nedskrevet. Han elsket historier, og han hadde flere yndlingshistorier fra tidligere prestetjenester, blant annet fra Nes på Romerike hvor det visstnok skjedde litt av hvert. Schreuder gifta seg på sine eldre dager med Kitty. En gang de var på Mysen, glemte han kona og reiste hjem uten henne. Han skal ha sagt at dette ekteskapsstyret var noe oppskrytete greier. Han var min konfirmantprest i 1959, og han via Jan og meg i 1968. Han visste at Jan var fotballinteressert, og han presiserte i sin bryllupstale at Jan måtte ta vare på sin hobby, noe jeg har blitt minna om mange ganger.

Schreuder sov middag hver dag, og jeg husker godt at han forsov seg flere ganger og måtte vekkes av middagsluren da konfirmantundervisningen begynte kl. 17.00. Han måtte også hentes til vielser som kanskje var så tidlig som kl. 15 eller 16. Da gikk den vesle svarte bilen hans på 2 hjul i svingen fra prestegården ut i Kirkebratta. Bilkjøringa hans har det gått mange historier om.

Olaf Omvik.

Konfirmasjonen i 1966 var 17. august. Dette var første kullet som hadde konfirmasjon i august – tidligere hadde det vært oktober! I seinere år blei det mai/juni. Jeg skulle spille min tredje gudstjeneste, og kirken var fullsatt. Mine nerver var deretter, men det var flere som var nervøse en sånn dag! Jan, min forlovede, skulle hjelpe med varsling og stå ved vinduet i trappa opp mot orgelgalleriet. Han skulle komme fort opp til meg og si fra når konfirmantene med presten i spissen var på kirketrappa. Da skulle klokka være ganske presis elleve, og jeg skulle begynne å spille inngangsmarsjen. Konfirmantene hadde tatt på kappene i kapellet, og kirkeklokkene ringte 10 minutter på elleve for å varsle at det var 10 minutter igjen til gudstjenesten skulle begynne, noe som var vanlig på den tida. Søren Andreas hadde kanskje ikke stilt klokka den dagen? I hvertfall kom han togende med konfirmantene etter seg 10 minutter for tidlig og var ikke mulig å stoppe. Klokker og kirketjener Olaf Omvik løp forbi Jan som sto i trappa opp til orgelgalleriet og ropte: "Kællen er gælen, kællen er gælen, spell på, spell på". Jeg adlød ordre og "spelte" inngangsmarsjen, og gudstjenesten kom i gang 10 minutter før tida. Olaf var forøvrig for meg en god medhjelper. Han satt i klokkerstolen og var ærlig i sin bedømmelse av min spilling. Han sammenligna meg blant annet med en gammel grammofon - det gikk saktere og saktere etterhvert..... Hvis

jeg spilte for eksempel et postludium han likte godt, titta han opp og var blid. Han var raus med oppmuntring, og kanskje var det en av grunnene til at mi "prøvetid" blei så lang.

Jeg var invitert til årets 50 års konfirmantjubiläum, på dagen 50 år etter deres konfirmasjon - 17. august 2016. Ingen andre huska nok at vi begynte 10 minutter for tidlig. Mon noen foreldre kom i siste lita til kirken den dagen og kan huske det?

Jeg var konfirmant 7 år før årets 50 års konfirmanter og husker best fra min egen tid hvor fine vi var i nye klær. Guttene hadde kanskje fått sin første dress, og jeg mener å huske at noen gutter til og med hadde fått sin første "hatt". Flere jenter hadde fått sin første permanent i håret. Å gå med høyhælte sko for første gang, var for mange en utfordring. Få hadde bunader og mitt kull i 1959 var første kullet som hadde konfirmantkapper. Tidligere hadde jentene hatt hvite kjoler. Vi fikk ikke så store presanger som i dag, og ettersom vi skrev med penn og blekk var det kjærkomment med en fyllepenn på presangbordet. Bibel og salmebok var vanlige presanger. Vi pugga flere salmer, og ei salme jeg husker godt fra "Landstads reviderte salmebok" er nr. 680. Denne salma står dessverre ikke i de seinere salmebøkene vi har, Norsk salmebok fra 1984 og 2013.

Hold fast hvad du har! Du fikk da som barn, de til dåpen dig bar, En rett til Guds rike en høiættet arv, Med adgang til alt om kan tjene din tarv. Guds nåde og styrke og frihet og fred. Til solen går ned.

Hold fast hvad du har! Vær trofast mot hjemmet, mot mor og mot far. Og se til din Frelser i stort og i smått, så går det dig vel, og så får du det godt. I ungdom og alder og evig hos Gud! Hold fast og hold ut!

Jeg vil ønske alle som leser dette

*Ei god adventstid og ei god jul!
Hilsen Inger Johanne*

På bildet har jeg på ei kofte med mønster tatt fra kirken. Med 43 år jobb i kirken føler jeg det nødvendig å ha ei slik kofte. All ære til Havnåsjentene som har designet denne kofte og mange andre kofter med mønster fra kirker rundt omkring.

Trøgstad Historielag inviterer til tur

Trøgstad Historielag inviterer til tur ang. Reformasjonsjubileum 2017 i Wittenberg i Tyskland.

Det blir en 5-dagers tur i samarbeid med Peer Gynt Tours. Reisen foregår fra 8. mai – 13. mai 2017. Turen går med fly til Berlin, buss videre til Erfurt, hvor vi bor på hotell alle 4 nettene. Utflukter til Erfurt, Eisenach, Bad-Frankenhausen og Wittenberg.

Norsk guide under hele oppholdet.

Pris pr. pers.: Kr. 9.595,- ved 36-45 betalende
Kr. 9.890,- ved 30-35 betalende
Kr. 11.595,- ved 20-29 betalende

Tillegg for enkeltrom kr. 1.110,- pr. person. Prisen inkluderer alt, unntatt én lunsj. Påmelding (og mer info) innen 8. desember 2016 til Anne Baastad, tlf. 977 57 857.

Anne Baastad

50 års konfirmanter Båstad

1. rekke: Reidar Strand, Brith Iren Moe, Astrid Sæther, Marit Egeberg og Anne Margrethe Baastad.
 2. rekke: Henning Kongsbakk, Petter Ole Kirkeby, Knut-Erik Teig, Bjørn Enger og Per Granli Anstensen
 Foto: Andrea Sandengen

50 års konfirmanter Trøgstad

1. rekke f.v.: Laila Torper Smestad, Anne Bulterud, Venche Marie Ringsby, Anne-Marthe Kjølberg og Liv Trollerud Slorafoss.
 2. rekke f.v.: Torill Unni Saua, Anne-Lise Skaugen, Inger Johanne Hoel Bergersen, Ingun Kreppen, Eva Helen Trømborg Bålerud, Astrid Magnhild Sukken Kolshus, Kari Sofie Zezanski Rudberg og Inger-Lise Ingstad Tørholen.
 3. rekke f.v.: Jan Steinar Lysaker, Fredrik Dahl, Trond Harald Østby, og Børre Aamodt Sneltorp.
 4. rekke f.v.: Reidar Strand, Øyvind Østby, Ragnar Ekeberg, Per Arvid Saug, Joar Lund-Jacobsen og Trond Andreas Enger.

Foto: Andrea Sandengen

Glad dugnadsgjeng i Kirkestallen. Berit Movik Lo, Børre Børresen og Vidar Sørby. Foto: Aage Danielsen.

Oppussingen av Kirkestallen fortsetter ufortrødent

Etter at oppussingsarbeidene startet opp ved inngangen til sommerferien, har vi allerede fått gjennomført mye. Det har blitt malt vegger og tak, hengt opp nye gardiner i begge salene i matchende og lyse farger. Det er ny moderne belysning i begge salene og el-anlegget er oppgradert. På toalettene i kjelleren og HC-toalettet i 1. etasje er det nye lysarmaturer og ettgreps blandebatterier. Moderne termostater for gulvvarmen er montert i begge salene, vestibylen, HC-toalettet og toalettene i kjeller.

Omtrekking av stolene, 90 stykker, er igangsatt. Stolene får nytt stoff med farge som passer sammen med fargene i rommene.

30 nye ekstrastoler (klappstoler), også i en farge som går sammen med resten, er underveis.

Maling av vestibyle og inngang blir gjennomført i løpet av høsten og utført med egne ansatte.

Ny inngangsdør i vedlikeholdsfri aluminium, levert av Elverhøy Aluminium og Glass og betalt av Trøgstad Sparebank, ble satt inn den 27. oktober. Utskifting av inngangsdøra vil også redusere fyringsutgiftene.

Huskomitéen har innhentet to tilbud på nytt gulvbelegg til begge salene, inngang, vestibyle og HC-toalettet. Valg av leverandør og utførende vil bli avgjort med det nærmeste. Dette, som vi også anser som nødvendig å få gjennomført, vil koste en god del penger, og det vil bli søkt om støtte fra

næringslivet i kommunen.

Flere oppussings- og vedlikeholdsoppgaver, til dels nokså kostnadskrevende, står på vent. Huskomitéen har mer enn nok oppgaver å arbeide med framover.

For å gi allmenheten en enkel mulighet til å støtte oppussingsarbeidene økonomisk, kan du f.eks. "KJØPE" en stol.

"Kjøp" en stol!

Ved å betale 450,- kr. til bankkonto: 1140.20.16835 er du med på å finansiere omtrekking av alle 90 stolene i Kirkestallen. Du må gjerne kjøpe flere stoler.

Merk betalingen med "kjøp en stol".

Stor takk til Trøgstad Sparebank for sponning av ny dør på Kirkestallen.

For Huskomitéen
Vidar Sørby

Landskapsbilder fra Eritrea.

Robel Andom fra Eritrea

Robel er 22 år og kommer fra Eritrea, et land beliggende i Øst-Afrika mot Rødehavet. Det lille landet har en befolkning på vel 6,5 mill mennesker. Over halvparten av de som bor der bekjenner seg til den ortodokse kristendommen. Eritrea har vært annektert av Italia, Storbritannia og så Etiopia. Mellom Eritrea og Etiopia er det fortsatt en krigslignende tilstand. Derfor holder diktatoren i Robels hjemland sin klamme hånd over alt som skjer av frykt for å miste sin makt.

Alle eritreere får 11 års grunnskole i nærmiljøet, men siden må de flytte til Sawa, et sted vest i landet. Der tar de det neste året under et strengt diktatorisk regime. Dersom de oppfyller kravene, kan de gå videre i Sawa på den høyeregående skolen der og velge en linje de er interessert i. Men dersom de ikke består, må eleven gå inn i det militæret og få opplæring som soldat. Og da forblir du soldat resten av livet.

Vår venn Robel hadde ansvar for en mor med dårlig helse, og besto ikke prøven etter siste klasse. Hans skjebne var da å bli soldat.

Men dette var et liv som var helt utenkelig for Robel. Hans eneste mulighet til å unnsnippe militæret var å flykte. Han dro gjennom Sudan, Etiopia og over Middelhavet, og kom med tog til Norge. I seks måneder var han på flukt. Så ble han plassert i et asylmottak i Moelven i fire måneder. Der fikk han norskkurs i to måneder, fem dager i uka. Etterpå var han innom et mottak i Fredrikstad før han kom til Trøgstad i august i 2015. Så fulgte ett år med voksenopplæring og norskkurs i regi av Delta i Askim, før Robel etter bestått prøve kom inn på yrkesfaglig linje, elektronikk, på VGS.

Robel bor på Skjønhaug sammen med to andre gutter fra Eritrea, som han deler livet med. De er «som brødre». Dagene er ganske ensformige. De tar bus-

sen til skolen, drar hjem og lager middag, gjør lekser. Noen ganger besøker de andre eritreere på Skjønhaug. Og på tirsdager er det leksehjelp på Frivillighetssentralen. «Der treffer vi hyggelige mennesker og føler oss litt integrert», sier Robel. «Skulle vært fint med en liten jobb», men det er vanskelig i Trøgstad. Det er vanskelig med transport, og det er veldig vanskelig å bli kjent med andre ungdommer.

Men Robel mener at han har mye å være takknemlig for. Her er noe han ønsker skal komme fram: «Jeg har møtt Rannveig Foss på Frivillighetssentralen. Hun hjelper oss mye. Jeg føler at jeg har fått en mor. Hun er veldig snill. Hun kjører tur med oss, og vi er hjemme hos henne og spiser.»

Robels håp er at han etter avsluttet utdanning kan finne en jobb, og han tenker at Trøgstad kommune kanskje kan hjelpe med det. «For vi ønsker å være selvstendige», som han sier.

Siden Eritrea er et ortodokst land har de en annen tidsregning enn vi vår. De begynner det nye året 8.januar, - og tar dermed julefeiringen på nyåret sånn som vi forstår det. Akkurat som hos oss er maten en viktig del av julefesten, og den skal være tradisjonell. Man spiser injera, som er et slags lompelignende brød. På dette legger man stebih, som er kjøtt av sau eller ku, - godt krydret. På juledags morgen går alle i kirken før man spiser og besøker hverandre. Familiebesøk er viktig. Det er vanlig at man kjøper nye klær til jul, men man gir ikke gaver.

Den historiske Jesus var en flyktning akkurat som Robel er det nå. Jesus lærte oss at vi skal elske alle mennesker. Også i Robels liv er menneskekjærlighet det aller viktigste.

Anne Haakaas

Konfirmantweekend på Tjellholmen

Tradisjonen tro reiste vi til Tjellholmen med konfirmantene første helgen i høstferien. Med flott vær, supre konfirmanter og en gjeng med fantastiske ledere ble dette en opplevelse og en tur vi kommer til å snakke om en god stund. Takk for turen!

Elin-kateket

Bilder fra konfirmantweekent på Tjellholmen.

Menighetens sangtilbud til barn

Babysang (2-12 mnd): Vi er i gang med et kurs, med mulighet for å henge seg på. Oppstart nytt kurs er mandag 9. januar 2017. Sted: Kirkestallen. Tid: mandager kl 10.30-12.30.

Knøttesang (1-2 år) og Minigospel (3-5 år): Sted: Kirkestua. Tid: torsdager i oddetallsuker. Det serveres middag kl 17.00 for hele familien før øvelsene.

Trøgstad barnegospel (1.-7. klasse): Sted: Kirkestallen. Tid: onsdager i oddetallsuker kl 17.45-19.15. For mer info. kontakt Torunn A. Wethelund på mail: toweth@hotmail.com eller mob: 41 56 96 29. Se også menighetens hjemmeside: trogstad.kirken.no for mer info.

Aslaug og Ragnhild Melnes.

Høsten på Dillevik, hos Aslaug og Ragnhild Melnes

Sommerens voldsomme blomsterprakt langs vegger og på fjellet bak bua krever mange timer også om høsten. Begge søstrene hadde mye å gjøre med å klippe ned alt og trille det vekk. Georginerøtter, gladiol-løker og alt som måtte inn for vinteren, ble gravd opp og trillet inn i kjelleren under fjøset. Det var nok Ragnhild som måtte ta de tyngste tak her. Og hun hadde også en jobb med å rake vekk alt løvet bl.a. fra de store trærne foran huset.

Inne var det nok likevel travlest, og det gjaldt hele året, men mye måtte avsluttes om høsten der også. Hver høst leverte de store gevinster til basarer. Tre dokkevogner med store dokker, påkledd i strikkede kjoler, kåper og luer ble gitt til h.h.v. Havnås skolekorps, Frivillighetsentralen og Kirkestallen. Aslaug strikket alle disse dokkeklærne i mønsterstrikk og med veldig tynt garn. Vogner og dokker ble ofte kjøpt inn på Osloturer så lenge de orket det, og gjerne da det var salg. Da kjøpte de også vesker og koffert m.m., som også ble gitt som gevinster. I tillegg ble utallige par sokker strikket av Ragnhild gitt til samme formålet. De møtte også opp på disse og andre basarer og tok lodd til alle barn i familie og nabolag. Og ikke å forglemme alle smørbrødfat de hadde med seg, eller alle kjøkene der de deltok med matlaging.

Siden vi omtaler mat, må vi også nevne all bakingen til jul. Det ble bakt kaker og gitt bort i store mengder. De fylte kakeboksene til gamle venner som ikke orket bake selv. Mengden kaker de ga til høstsalg og julemesser vet vi ikke, men et år sa Aslaug at de hadde bakt med 16 kg meierismør til andre før de begynte til seg selv! Vanlige julefor-

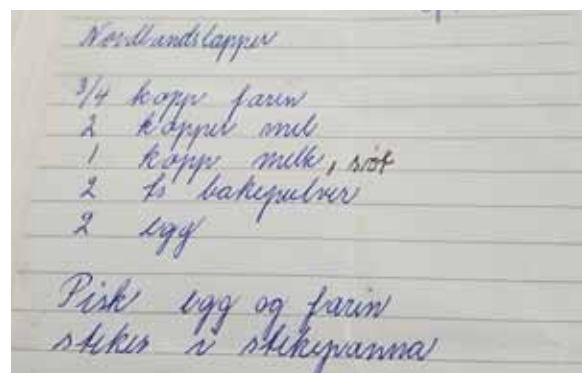
beredelser var det der som andre steder, og det var alltid flere store selskaper i julen med familie og naboer. Aslaug sto for forberedelse av mat mens Ragnhild vasket og pusset alt sølv m.m.

Aslaug hadde alltid et håndarbeid i hendene når hun ikke drev med mat eller andre nødvendige ting. Selv i korte, ledige stunder ved komfyren, kunne hun f.eks. hekle. Vi husker hennes broderte og heklede duker, broderte bilder og heklede og sukkerstivede pyntegjenstander. Til jul var det bl.a. røde, små brikker under kaffekoppene og serviett-holdere i samme farge. Hun heklet også julepynt til deres eget tre på kjøkkenet, men ga også bort.

Slik kan man i julen se hennes heklede engler på treet i Trøgstad kirke.

Skrevet med bakgrunn i mange minner fra familieselskap på Dillevik og samtale med Ragnhild 8.10.2016 på Trøgstadheimen.

Rakel Rognerud og Berit Solberg.

Kåre Steffensen.

En sang jeg er glad i

For meg som er nordlending, er det naturlig å finne «En sang jeg er glad i» fra Nordland. Det er mange fine sanger og salmer jeg kunne velge mellom fra et stort antall forfattere. Valget falt på sangen «Barndomsminne frå Nordland», eller «Å eg veit meg eit land» av Elias Blix.

Han var født på Våg på Sandhornøy i Gildeskål sør for Bodø. Hjemsplassen hans ligger ved foten av fjellet Sandhornet som vi finner igjen i «Å eg veit meg eit land» i vers to «Der eit fjell stig mot sky.»

I sin diktning lar salmedikteren og presten Blix seg inspirere av naturen og folket der nord. Han omsetter naturinntrykkene til den fineste poesi til glede for mange. «Barndomsminne frå Nordland» er en kjær sang for mange. Ofte synger vi den når nordlendinger er samlet. Det er i alt 8 vers på sangen. Jeg har valgt å ta med første og andre vers.

1.

Aa eg veit meg eit land
langt der uppe mot nord,
med ei lysande strand
millom høg fjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest,
der mitt hjarta er fest
med dei finaste, finaste band.
Å eg minnest, eg minnest
so vel dette land!

2.

Der eit fjell stig mot sky
med si kruna av snø,
og i lauvklædnad ny
det seg speglar i sjø,
og det smiler mot strand
med si bringa i brand
i den solklaare kveld.
Aa eg minnest, eg minnest
so vel dette fjell!

Kåre Steffensen.

Nyttårsfest på Kirkestua 31. desember!

Tur- og kulturutvalget i Trøgstad og Båstad menigheter inviterer til nyttårsfest på Kirkestua i Båstad lørdag 31. desember kl. 19.00.

Hva skal skje: Vi dekker et stilig festbord med kalkun og tradisjonelt tilbehør. Kongens tale, quiz og andre konkurranser samt allsang. Ta gjerne med deg litt til dessert- og kakebordet.

Kvelden avsluttes med midnattsmesse i Båstad kirke kl. 23.15.

Hva koster det å delta? Kuvertprisen er kr.150,-. Familiepris kr. 450,- (4 personer).

Påmelding til Kirkekontoret innen torsdag 22. desember, tlf. 69 68 17 90. Kontaktperson ellers er Erik Lo tlf. 94 28 80 27.

Velkommen til festlig nyttårsfeiring!

De hellige trekonger.

Helligtrekongerfest søndag 8. januar kl 17.00

Søndag 8. januar er det klart for helligtrekongerfesten i Kirkestallen. Helligtrekonger-spillet blir framført av etterhvert erfarne skuespillere, som setter sitt preg på spillet med små varianter fra år til år.

Inntekten fra utlodningen går også denne gangen til misjonsprosjektet GreenLiP (Green Livelihood Programme).

Kaffepausen er viktig. Da får vi smake på medbrakt julebakst og tid til en prat med kjente og ukjente.

Som på alle juletreffester blir det sang og leik rundt juletreeet og poser til barna. Nissen kommer ikke, men posene blir delt ut av kongene.

Vi håper riktig mange finner veien til Kirkestallen søndag 8. januar og ønsker hjertelig velkommen!

Erik Lo

Sorg og omsorg

Sorg og omsorg i Indre Østfold arrangerer sorggrupper for omegnen. Sorgforum finner sted 1. torsdag i måneden kl. 19.00 – 20.30 på Kirkekroa, Dr. Randersgt. 10, Askim.

Datoer for våren 2017 er: 5. januar, 2. februar, 2. mars, 6. april, 4. mai og 1. juni.

For mer informasjon om sorgforum og sorggrupper, gå inn på vår hjemmeside: www.sorgogomsorg.org eller ta kontakt med Laila B. Andresen 977 20 723.

Lengsel og bønn

Hva er egentlig bønn? Noen tenker vel at bønn, det er å si til Gud hva vi ønsker oss – og så kan vi håpe på at vi får det vi hadde på ønskelista. Ja, bønn er å fortelle Gud hva som ligger oss på hjertet, og noen ganger er det jo ganske enkelt spesielle ting vi lengter etter, eller vi ønsker at noe spesielt blir virkeliggjort. Det handler ofte om helse og sykdom. For noen handler det om fattigdom. For mange handler det om barn som trenger å bli beskyttet eller ungdom som trenger å finne kurs i livet.

I gudstjenesten ber vi til Gud for ting som angår oss alle. Det kan være den nøden som er i verden, konflikter og krig – men også vår egen bygd og behovene der – eller menigheten. Hvis noen ønsker det, er det fullt mulig å be i gudstjenesten for noen spesielle også – hvis noen er syke f.eks. Kanskje er vi mer beskjedne enn nødvendig i så måte, så vi ikke tør å spørre om menighetens forbønn.

Det måtte jo være fint om hele gudstjenestemenigheten ville bære meg fram for Gud når det er noe særlig som står på. Og det er altså mulig.

Men bønn er likevel ikke bare å fortelle Gud hva vi ønsker oss. Bønnen er først og fremst en måte å komme nær Gud på. Det er omtrent som når et barn krabber opp på fanget til mor eller far eller en annen som det har stor tillit til fordi dette mennesket elsker barnet. Da er ikke poenget først og fremst å be om noe spesielt. Først handler det ganske enkelt om å få være der på fanget, kanskje fortelle om hva man har opplevd, hva som var fint og hva som var vanskelig. Og så vite at her kan du være trygg.

Barnet sin dypeste lengsel er ikke å få eller oppnå noe spesielt. Det lengter aller mest etter kontakten og nærværet. Slik er det også med bønnen til Gud. Hvis vi får kontakt med oss selv og hva vi lengter etter litt mer på dypet, så vil dette kunne ligne på barnet på fanget: Nærværet, kontakten, tryggheten – det å ha noen å fortelle alt til, en som virkelig lytter, og som elsker meg.

Det er derfor vi kan si at bønn tilfredsstillende lengslene våre. Da mener vi ikke lengslene etter sånne hverdagsting i livet, vi mener ganske enkelt den grunnleggende kjærlighetslengselen. At den lengselen tilfredsstilles er ikke en øyeblikks hendelse.

Vi må tilbringe tid sammen med den som elsker oss for å bli kjent med kjærligheten. Og den som er mye sammen med Gud i bønn, vil til slutt kunne si til Gud: «Jeg elsker deg også.» Da er forholdet til Gud slik det skal være. For Gud vil så gjerne ha et gjensidig forhold til oss – og da er bønnen selve veien til at det kan bli slik.

Reidar Strand

God start med formiddagstreff i Kirkestua

Etter to samlinger i høst ser og hører vi at folk setter pris på tiltaket. "Eldres hyggestund" var jo et begrep for noen år tilbake og når nå noe lignende har startet opp ser vi at folk kommer.

For mange er nok formiddagen ei fin tid. I september hadde vi besøk av fellesmusikken, og i oktober var Gunnar Prestegård vår gjest. Han hadde temaet «Det gjør meg glad», og fortalte hverdagslige historier om mennesker som på en enkel måte var «tent» for evangeliet.

Gleden i tjenesten var sentral, og gleden han selv hadde ved å besøke mennesker. Han følte seg som en diakon uten formel utdanning.

Det var både morsomt og tankevekkende å høre på. Vi var 40 på denne samlingen. Brødrene Rasmussen og Jonny Hermansen var med og sang og ledet allsangen. Vi er spente på fortsettelsen!

Neste gang kommer Nils Tore Andersen (har vært når dette leses).

Frivillige har delt på kjøkkenoppgavene og andre praktiske ting. Dette står vi felles om. Vårens program er ikke klart enda.

Karsten Rasmussen

Aslak Nøkleby, Liv Serina Dale og Gunnar Prestegård.

Kveldsgudstjeneste i adventstiden

11. desember er tredje søndag i advent. Da skal vi ha kveldsgudstjeneste sammen i Trøgstad kirke. Gudstjenesten begynner klokka 18.00. Vi synes det passer så fint å ha en stillferdig kveldsgudstjeneste når det nærmer seg jul, en gudstjeneste som står i lysets og forventningens tegn.

Vi har rukket å ha flere kveldsgudstjenester i løpet av siste året, og mange har satt pris på å kunne komme sammen i et fellesskap der vi får mulighet til å vandre litt i kirkerommet, få forbønn, skrive bønner anonymt på lapper eller tenne et bønnelys på lysgloben.

«Tenn lys, et lys skal brenne!» Gud hadde ikke glemt oss. I jula skal vi feire at lyset kom til verden – redningen vår, når vi selv har det mørkt. Lyset, Jesus selv.

På kveldsgudstjenesten i adventstiden tenner vi lys for håpet og forventningen. Det finnes lys og håp for meg også!

Reidar Strand

Bilde fra Prat og strikk-kafé i Kirkestallen.

Prat og strikk-kafé

Vi har startet "Prat og Strikk-Kafé" i den flotte nyoppussede Kirkestallen. Vi møtes en onsdag i måneden fra kl 19 – 21. (Det blir den 3. onsdagen hver mnd). Allerede nå har vi hatt «Kafé» to ganger, både i september og i oktober. Vi prater, nyter en kopp GOD kaffe - eller te, og strikker - hvis vi har lyst til det.

Siden vi også prøver å være litt miljøbevisste, slik at vi ikke kjører i gang den store oppvaskmaskinen for noen kaffekopper, anbefaler vi at du tar med Yndlingskruset ditt. Da smaker kanskje kaffen eller teen ennå bedre også?

Denne kaféen er ment å være et åpent «Stikk-inn» for alle som har lyst. Også for deg som bare er litt nysgjerrig på hvor fint det er blitt i Kirkestallen. Eller ganske enkelt synes det er kjekt å sitte sammen med noen å strikke og prate! Det viktigste er at vi kommer sammen, har det koselig og prater med hverandre.

Neste «Prat- og Strikk - Kafé» blir 18. januar 2017.

Se etter oppslag på Facebook: «Trøgstad og Båstad Menigheter», eller nettstedet: trogstad.kirken.no

Åndelig veiledning, illustrasjonsfoto.

Åndelig veiledning eller sjelesorg?

"Gud besøker oss, men mesteparten av tiden er vi ikke hjemme." (J. Roux).

Åndelig veiledning har som mål å oppdage hvordan Gud er virksom i livet vårt. Vi kan hjelpe hverandre til å utvikle bevisstheten vår om dette fantastiske; at Gud er tilstede over alt og i alle ting.

Mange har også åndelige erfaringer som de nesten ikke tør å snakke om – ja, de tør nesten ikke kalle dem åndelige en gang. Men det er det fint å kunne snakke med noen om slikt, særlig noen som har litt erfaring og gjerne hører om de underligste opplevelser.

Må man være kristen for å søke veiledning i kirken? Langt ifra! Gud møter oss alle og søker kontakt med oss, også om vi ikke akkurat vil definere oss som kristne. I åndelig veiledning er lærespørsmål ikke så interessante. De kan man snakke om i andre sammenhenger.

I sjelesorgen er vi mer opptatt av å dele det som er vanskelig – og det skal være sikkert, at alle har sine ting å stri med innimellom. Det er godt bare å dele det, og det er godt å få hjelp til kanskje å se litt klarere hvor problemet egentlig ligger. Et ekstra par øyne kan se litt klarere, kanskje. Noen ganger er det også tankemessige ting som er problemer for oss. Da kan man trenge litt ryddehjelp.

I kirken finnes det mulighet både for åndelig veiledning og sjelesorg. Ta gjerne kontakt med presten, Reidar Strand, så kan vi finne ut av hva vi kanskje kan gjøre sammen.

Ring presten på telefon 990 18 596.

Reidar Strand

Høstsalgene

Denne høsten har det som alltid vært høstsalg både i Kirkestua i Båstad og Kirkestallen på Skjønhaug. Det ble to flotte arrangementer med mange besøkende begge steder.

Takk til alle som har bidratt med forberedelser, lopper, gevinster og kaker på begge steder. Det var også herlig at så mange kom og tok lodder, noe som gir en fin inntekt som kommer godt med til begge husene. Opptalt overskudd er kr. 36.194,- for Båstad og kr. 33.478,- på Skjønhaug.

Therese Ommedal Tveten

Kirkestallen: Trekkspill og allsang ledet av Harder Sandvik og Bjørn Ringstad.

På Kirkestua var det flott underholdning av store og små.

Høstsalg i et nyoppusset lokale i Kirkestallen.

Kirkestua bugnet over av lopper og kreative kreasjoner til høstsalget.

Jan Olav Tveten og Flemming Hansen ordnet med grillmat utenfor Kirkestallen.

Amigosleir

21.- 22. oktober var 48 fjerdeklassinger fra Trøgstad, Eidsberg, Rakkestad og Marker samlet på Sjøglimt leirsted ved Ørje.

De var blitt invitert til "Amigos-leir", hvor fokuset var vennskap. I tillegg til aktiviteter, god mat, kiosk, nye venner og overnatting, fikk barna høre om Jesus og lære om barn i andre land. "Amigos-leiren" er et felles prostilltak hvor alle 4. klassinger blir invitert til en leir-opplevelse. Mange fikk mersmak på leirlivet, og var helt klare på at på leir skulle de snart igjen!

Kirkelige handlinger

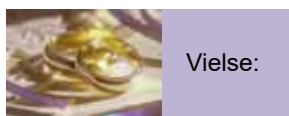

Døpte - Trøgstad:

Casper Marcel Mellegaard	04.09.2016
Ingrid Marie Hauglund	18.09.2016
Mathea Danielsen	16.10.2016
Domenic Lorenzo Fjellstad Vesteng	16.10.2016
Hermine Krogh Grevæg	16.10.2016
Tuva Tollersrud Skansen	23.10.2016

Døpte - Båstad:

Ingen

Vielser - Trøgstad:

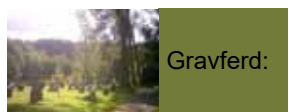
Ann-Chatrin Krogh og Øyvind Aarum 27.08.2016

Vielser – Båstad:

Else Britt Halvorsen og Frode Rørhus
03.09.2016

Ida Helen Saxrud Berget og
Morten Madsen Moe
17.09.2016

Lise Beate Halvorsen Stenberg og
Kjell Martin Halvorsen Stenberg
24.09.2016

Gravferder – Trøgstad:

Bjørnulf Øiseth	29.06.1943 - 17.08.2016
Elsa Pauline Eide Furnes	13.06.1931 - 18.10.2016
Steinar Martin Nyborg	06.05.1946 - 21.10.2016
Turid Bakken	20.03.1920 - 29.10.2016
Bjarne Jordansen	15.06.1939 - 02.11.2016

Døde - Båstad:

Herlaug Elise Johansen	05.04.1931 - 02.09.2016
Bent Bakurowitz	09.08.1931 - 05.09.2016
Wenche Bråthen Langeland	08.04.1941 - 13.09.2016
Arne Johan Arnesen	10.08.1946 - 27.09.2016
Björg Paulsen	10.07.1948 - 23.10.2016

SPONSORER

Menighetsbladets sponsorer

- Bergerkrysset Auto
- Bunnpris Trøgstad AS
www.bunnpris.no
- Baastad Tre AS
- Blomsterhandelen Trøgstad
www.blomsterhandelen-trogstad.no
- Engs Auto AS
- Frivillighetssentralen
- Havnås Handel
- Indre Østfold og Andebu
Gjensidige Brannkasse
- Innovo AS, www.innovi.no
- Johansen Monumenthuggeri AS
www.johansenmonument.no
- Johnny Melnæs
- KLDesign - din profileringspartner!
www.karilunddesign.no
- Knut Aarum AS
- Kai Novak
- Maxbo Torper AS
- Minges Universalservice
www.minges.no
- MS Asfalt AS, www.msasfalt.no
- Nøkleby Taxi
- O. N. Montasje og Service AS
www.onmontasje.no
- Serigrafiservice AS
- Svein Westgaard
- Trøgstad Catering v/Vigdis Ekeberg
- Trøgstad Elverk AS
- Trøgstad Slipeservice
- Tunvold Smie AS
- Trøgstad Sparebank
www.trogstad-sparebank.no

*Tusen takk til årets nye sponsorer!
Bli gjerne sponsor du også!*

Menighetskalender

Søndag 27.11

Båstad kirke kl. 11:

Lys våken!

Gudstjeneste med dåp

og nattverd

Reidar Strand

Takkoffer til menighetens arbeid

Søndag 4.12

Havnås Grendehus kl. 11:

Gudstjeneste

Reidar Strand

Takkoffer til menighetens arbeid

Søndag 11.12

Trøgstad kirke kl. 18:

Kveldsgudstjeneste med dåp og

nattverd

Reidar Strand

Takkoffer til menighetens arbeid

Søndag 18.12

Båstad kirke kl. 18:

Vi spiller og synger julen inn.

Takkoffer til Kirkens Nødhjelp

Onsdag 21.12

Trøgstad kirke kl. 18:

Vi spiller og synger julen inn.

Takkoffer til Kirkens Nødhjelp

Lørdag 24.12

Julaften

Trøgstadheimen kl. 12:

Julegudstjeneste

Reidar Strand

Lørdag 24.12

Julaften

Båstad kirke kl. 15:

Julegudstjeneste

Reidar Strand

Takkoffer til eget diakonalt arbeid

Lørdag 24.12

Julaften

Trøgstad kirke kl. 16.15:

Julegudstjeneste

Reidar Strand

Takkoffer til eget diakonalt arbeid

Søndag 25.12

Juledag

Trøgstad kirke kl 12:

Høytidsgudstjeneste med dåp

og nattverd

Reidar Strand

Takkoffer til eget diakonalt arbeid

Lørdag 31.12

Nyttårsaften

Båstad kirke kl. 23.15:

Midnattsgudstjeneste

Reidar Strand

Søndag 8.1

Båstad kirke kl 11:

Gudstjeneste med dåp og

nattverd

Reidar Strand

Søndag 8.1

Kirkestallen kl. 17:

Helligtrekongersfest

Søndag 15.1

Trøgstad kirke kl 11:

Gudstjeneste med dåp og

nattverd

Reidar Strand

Søndag 22.1

Båstad kirke kl. 18:

Kveldsgudstjeneste

Bønneuka for kristen enhet

Reidar Strand

Søndag 29.1

Trøgstad kirke kl. 11:

Gudstjeneste med dåp og

nattverd

Søndag 5.2

Båstad kirke kl. 11:

Gudstjeneste med dåp og

nattverd

Reidar Strand

Søndag 12.2

Trøgstad kirke kl 11:

Misjonsgudstjeneste

Reidar Strand

Søndag 19.2

Båstad kirke kl 11:

Gudstjeneste med dåp og

nattverd

Søndag 26.2

Trøgstad kirke kl 18:

Kveldsgudstjeneste

Reidar Strand

Søndag 5.3

Båstad kirke kl. 11:

Karnevalsgudstjeneste

Reidar Strand

*Følg med i lokalavisen
Endringer kan skje!*